

РЕШЕНИЕ

№ 5730

гр. София, 30.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3241** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби на В. М. Р., В. Т. Д., Г. Т. Д., А. И. Д., П. И. Д., В. Б. К., К. Б. К., И. П. Д. и П. Г. Д. против заповед № РД-20-10/24.01.2013г. на директора на дирекция «Общински строителен контрол» (ДОСК) на Столична община (СО). С определение от 12.06.2013г. жалбата на В. Т. Д. Г. Т. Д. е оставена без разглеждане поради оттеглянето ѝ и на основание чл.159, т.8 АПК и същите са конституирани като заинтересовани страни (ЗС). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбите са допустими, като подадени от лица, които имат правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледани по същество, те са неоснователни.

Процесната заповед е издадена в изпълнение на решение № 6326/26.11.2012г. по адм. д. № 5408/2012г. на 23 състав на съда, при разглеждане на което от приетите две заключения на съдебно-технически експертизи е установено, че в [населено място], на ул. Кресна” № 5 се намира двуетажна сграда, която е с нарушена носимоспособност; не е обезопасена при пожар; не отговаря на хигиенните условия за живот и на техническите изисквания на чл.169, ал.1-3 от ЗУТ; сградата е опасна, както за обитателите си, така и за съседни и случайни минувачи, като с оглед състоянието, в

което се намира не е възможно да се поправи и заздравя. Същото заключение се поддържа от вещото лице Н. К., изслушана в настоящето производство.

С писмо вх. към АС-94-00-443-(21)/26.07.2012г. са били поканени четирите лица, посочени за собственици в процесната заповед: В. М. Р., В. Т. Д., Г. Т. Д., А. И. Д., да се явят за изслушване на 08.08.2012г. от 14,00ч. Видно от приложените в преписката известия за доставяне, писмото е получено за В. М. Р. от Г. на 03.08.2012г. и предвид липсата на доводи за обратното съдът приема, че връчването е редовно; писмата не са потърсени от В. Т. Д., Г. Т. Д. и А. И. Д.. Видно от представения протокол от 08.08-2012г., на изслушването се е явила само В. Д., която не е заявила, че сградата може да бъде заздравена и поправена. С протокол № 8/14.09.2012г. е констатирано, че процесната сграда, находяща се в урегулиран поземлен имот (УПИ) X-17, кв.24, м. «ГГЦ Зона В-17» е в много рисково общо състояние. Северозападната стена е срутена в часта от покрива до сутерена. Съборени са помещения, покривната конструкция е в много лошо състояние, на места липсва цялата покривна конструкция, по фасадите има пукнатини в ъглите на сградата, външната мазилка почти изцяло липсва, дограмата е в много лошо състояние, около прозорците има множество пукнатини. Отражена е констатация, че сградата е негодна за ползване, не отговаря на санитарно – хигиенните и противопожарните норми, застрашава сигурността на живеещите в нея, представлява заплаха и за общественото здраве. Подадено е възражение от 11.10.2012г. от А. И. Д., П. И. Д., В. Б. К., К. Б. К., И. и П. Д., в което не са изложени релевантни за спора обстоятелства. С оглед констатациите на комисията, изложени в протокола от 14.09.2012г., и установеното в хода на производството по адм. д. № № 5408/2012г. на 23 състав, на основание чл.195, ал.6 ЗУТ е постановена процесната заповед.

По делото е представено становище на дирекция социално подпомагане «С.», съгласно което майката П. Д. с подкрепата на своите близки е ангажирана с отглеждането и възпитанието на малолетния си син К. и полага грижи за неговото успешно развитие. Г-жа Д. има разбиране за родителски грижи и отговорности и се старее да задоволява нуждите и потребностите на малолетното си дете и да му осигури сигурна и спокойна семейна среда. Изложено е наблюдение на съставителя, че детето е общително и контактно и разказва за свои случки и преживявания. Изложена е констатация, че не е установен непосредствен риск за живота и здравето на малолетния.

Последната съдът в настоящия състав възприема, доколкото е в рамките на компетентността на социалния работник и намира, че не опровергава констатациите, в т. ч. от вещо лице – конструктор, че сградата е опасна и негодна за възстановяване. Във връзка с твърденията, че живущите в сградата я ремонтират е необходимо да се отбележи, че описваните от тях строително-монтажни работи налагат извършването им с влязло в сила разрешение за строеж, каквото не се твърди да е издавано; следователно, тези работи на основание чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ подлежат на премахване и не оборват констатациите, изложени в оспорения акт. Представените доказателства за спорове между различните собственици и обитатели в сградата, неправомерни действия и други производства съдът намира неотнормирани към спора и поради това не обсъжда.

Съгласно чл.195, ал.6 ЗУТ, Кметът на общината издава заповед за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са

от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят. Това свое правомощие, кметът на общината, на основание § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ, може да предостави на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската /районната/ администрация.

В съответствие с установеното по делото от фактическа страна, кметът на общината е упражнил нормативно предвидената възможност за делегация на правомощията си по чл.195 и чл.196, като ги е предоставил на директора на Дирекция „Общински строителен контрол”, с представената заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. – т.2.8.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разноските остават за жалбоподателите и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Тъй като кметът на СО е измежду органите за закрила, посочени в чл.6, т.3 ЗЗД, на него следва да бъде изпратена преписката по компетентност за предприемане на действия в най-добър интерес на детето – малолетния К. Б. К., по смисъла на § 1, т.5 от Допълнителната разпоредба на ЗЗД. Необходимостта от премахване на сградата налага осигуряване на жилище за детето и лицата, които се грижат за него, с оглед най-добрия му интерес.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК и чл.130, ал.4, съдът

РЕШИ:

I. ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. Р., А. И. Д., П. И. Д., В. Б. К., К. Б. К., И. П. Д. и П. Г. Д. против заповед № РД-20-10/24.01.2013г. на директора на дирекция «Общински строителен контрол» на Столична община

ОСЪЖДА В. М. Р., А. И. Д., П. И. Д., В. Б. К., К. Б. К., И. П. Д. и П. Г. Д. да заплатят на Столична община сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА В. М. Р., А. И. Д., П. И. Д., В. Б. К., К. Б. К., И. П. Д. и П. Г. Д. да заплатят по сметката на Административен съд София град сумата 30 (тридесет) лева – разноси по делото.

II. ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община по компетентност за предприемане на действия в най-добър интерес на малолетния К. Б. К., с ЕГН [ЕГН], по смисъла на § 1, т.5 от Допълнителната разпоредба на Закрила на детето.

Решението е окончателно в частта му по т.I. В частта му по т.II решението има характер на определение и подлежи на обжалване от кмета на Столична община с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: